

Çalاکalem Hayat

Metin Salman

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Yayın Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hanife Sarıtaş

Son Okuma: Alev Sevgi

Sayfa Tasarım: Efe Bozkurt

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad.com

Kitaplobi.com

Kitapşeyleri.com

1. Basım, İstanbul, Ocak 2025

ISBN: 978-625-6130-55-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ÇALAKALEM HAYAT

Metin Salman

ÖZGÜRLÜK KIRLARDA

Kırları severim, doğada özgürüm
Dağ, taş, ağaç; hava, su, palamut
Attığım adımda, soluduğum nefeste,
Uçan arının kanat vızıltısında özgürüm,

Susayan bir tavşan, suya doğru koşuyor,
Kurbağalar sıcaktan bunalmış,
Gübre böceği, topunu almış, yuvarlıyor
Sanki ağlayan bebeğini oyalıyor,

Bunaltıcı sığağa esen rüzgâr,
Bir sincabı rahatlatıyor,
Daldan dala sıçırıyor,
Parlak gözleriyle etrafını süzüyor.

Kuşlar dallarına konuyor sinek gibi,
Ağaç dallarıyla onları kovalıyor,
Bu kovalamaca böylece sürüp gidiyor
Gün batımına kadar.

Gün battı mı göz gözü görmez olur,
Karanlığın hükmü başlar aydınlığa.
Sihir bozulur; yıldızlar çıkar, Ay çıkar
Her şey gerçekliğine döner bir bir,

Tabiat uyur bekler yarını sabırla.
Kurt ulumaları onları avutur,
En yüksek zirvelerde,
Karanlığı bile ürkütür.

DİBE VURMAK

Yalan rüzgârları esiyordu kâinata,
Alıp götürüyordu beni, seni, hepimizi
Kendi kendine söyleniyordu eserken,
Kirli bozuk düzenlere toz taşıyordu.

Bir zamanlar gözde, yeşil, can timsali
Hüzün sarmış yaprak taşıyordu,
Can çekilmiş, su çekilmiş,
Hayal taşıyordu.

Kime inanmalı, bundan sonra kime!
Kime sığınmalı, bu yeryüzünde!
Sırtlana mı, çakkala mı, yok yok akbabaya!
Leş yiyicilere, kaldık korkarım.

Bu kadar basit olmaz can taşıyan,
İşte böyle biter her şey, böyle tükenir.
“Dibe vurmak denir” buna âlemde,
Elin ayağın boşalır, kanar göz pınarların.

PORTAKAL KOKULU SEVGİLİ

Portakal kokulum,
Bahçelerde aradım seni.
Sarı, turuncu; olgun, ham,
Portakal kokan

Turuncu giymiştin bu sabah,
Portakal gibi narin ve göz alıcı,
Ayak izlerin beni kendine çeker,
Sana getirir portakal kokulum.

Yeşilken bir başka güzelsin,
Sarıyken kendine özelsin,
Turuncuyken her şeyden ziyade,
Dünyalar güzeli portakalımsın.

Yalnızlığımda ta uzaklardan,
Işığın kamaştırır gözlerimi.
Ufka uzanır yansımaların,
Yolumu gösterirsin deniz fenerim,

Titrek titrek raks edersin.
Mis kokulu bahçelerde,
Dermansız derde düşünlere,
Portakal çiçeği gibi ilaç olursun,

BİLGİ KAPISI

Sen mutsuz birinin gözünde mutluluk,
Hayallerinin umudu, derdinin çaresi ol.
Hastaya doktor, hastalığına ilaç
Sevdaya düşenin aşkına yar ol.

Bir yaprağın yere düşerken,
Yaptığı görsel salınımı gören ol.
Bilgi durakları yap her köşeye,
İhtiyacı olanın, bilgi kapısı ol.

Bu sonsuz evrende bir nokta olan,
Dünyamız dönerken her şeyle,
Sen de içinde bir nokta misali,
Dönerken hızla ve hissetmeden.

Bir nokta ve başka bir nokta birlikte
Uzaktan bakılınca iki nokta tek vücut,
İlahi bir şölenle iki sevgili raksta...
Dönüp duruyor devasa boşlukta

Delilleri hem bizde hem dışımızda,
Parıldayan kutup yıldızında, nicedir
Bakışları çevir ona, ara yanı başında
Gitmek gerek bilgiye, cesaret gerek

Her şeyden önce aşk gerek bilgiye,
Bilgi aşkı ve bilgi merakı,
Uyanıkken ya da uykuda,
Bilgiyi ara oku aşkla.

PAMUKLU ŐEKER

Glnce pes pembe yanakların,
Pamuklu Őeker gibi yumuŐacık.
İpek gibi saçların pürüzsüz tenin,
Gnlm ferahlatır her zaman.

Duygularım akar bir nehir gibi,
Sevgin kalbime yol olurdu,
Ben gezgin olurdum sana gelen,
Sen çağlayandın, ruhuma fısıldayan.

KaybolmuŐum gözlerinde çoktandır,
Kelepçeli gönlüm dokunamam sana.
Ayaklarım beni taşımaz yoluna,
Leylasız Mecnun gibiyim bu âlemde.

Serabım olurdun, bazen çok yakın,
Bazen de vaham olurdun çöllerde,
Dikenli bir kaktstm huzurunda
Glerdim sana kızgın kumlardan.

AYRILIK

Koparma dalımdan, sahipsiz koma beni,
Sabahyıldızının aydınlığında, uyurken.
Ayrırma beni sapsarı ışıklı saçlarından,
Ham sabahlarda, afili rüyalarımđan.

Arı hafifliğinde uçarken, altın kanatlarımla
Toprak bana gülümserken,
Gevrek gevrek
Beni bir başıma bırakma...

Ayrılık kötü, ayrılmak zor sevgiliden,
Yüreğimin derinliklerinden
Bir şeyler kopar, gözler göremez,
Bakışlar değışir, sesler fısıltıya yenilir.

Bir şey saplanır durur göğsüme,
Boğazıma düğümlenir hıçkırıklar,
Söz kesilir; dil lal olur,
Susar sadece.

Ayrılık kuşu kanat çırpıyor,
Hasretlik mecalsiz bırakmış beni,
Tüm umudum, bitmiş tükenmiş
Yeniden kavuşmalar gerekmiş bana

Gözlerimdeki mutluluk parıltısını,
Yeniden canlandırmalı, kavuşmalar,
Nazlı güzelin, cilveli gülüşlerindeki
Duru ve ipeksi kavuşmalar...

BEYAZ ÖRTÜ VE SEVDA

Kışın her yeri örten,
Beyaz yatak,
Getir yorganımı ört.
Aşk yorganımı,
O ısıtır beni ancak,

Her şey uykuda,
Beyaz kış uykusunda,
Bir tek yar uyanık,
Yolunu gözleyen göz,
Uyku sana haram,
Gölmek haram,
Huzur haram...

Uyudu, uyudu, uyudu, kış,
Hiç uyanmayacak sanırsın,
Bu derin mi derin ak uykudan.
Ümitsizlik başını almış, gider,
Yar, sevgili
Suya susamış,
Aşka susamış,
Kavuşmaya susamış...

Beyaz örtü uyandı,
Silkinip, havayı kokladı.
“Evet, bitti.” sevgisizlik uykusu,
Sevenlerin- âşıkların-mevsimi artık.

Bir ağaç, bir yılan, bir leylek;
Cümle bahar kırlangıçları,
Kıpırdamaya başladı.
Can geldi, kan geldi, yüzlerine,
Dallarına, kanatlarına...

Ve yolunu beklediği,
Badem, gelinlik giymiş,
Kiraz, küpelerini takmış,
Herkes bu kutlu günü bekliyor.

Kar işlemez, boran işlemez,
Aşk sarhoşu olana.
Bardaktaki şarap, derman olur.
Kendini yardı bulana.

YARIM ŞİŞE ŞARAP

Can baba, canım baba Datça'da,
“Beni Datça'ya gömün” dizeleriyle,
Uyuyor, denizi gören bir tepede,
Şu yuvarlak, mavice gezegende.

Mermer bir tepenin altında huzurla,
Huşu içinde mutlu, güler yüzlü.
Yarım kalan şişedeki şarabı,
Bekliyor evinin önünde.

Dostları içip sohbetlerde,
Bardak tokuşturup, hatırlayacaklar,
Sakallarını sıvazlarken evinin avlusunda,
Selam verirken eşe, dosta; kuşa, böceğe

Küfrederken hayatın zorbasına,
Güler yüzüyle.
Dost hatıralarda hep,
Onu hatırlayacaklar.

Can dost, Can Baba, can katar cana,
Hatırlarım tok sesini, gümbür gümbür,
Yankılanan şiirlerde ve Datça'da,
Denizlerin deli dolu sessizliğinde,

Datça'nın eski taş evli sokaklarında,
Knidos'ta Palamut Bükünde,
Gereme 'de
Tarih öncesindeki her devirde.

Serin rüzgârları vardı,
Gökovadan esen,
Aşkları vardı,
Unutulmayan hatıralarda,

Uzak bir köşede yalnız başına dostça,
Sarmaş dolaş aşklarda sözleri vardı.
Bu yarımadanın denizi, âşıkları,
Güzel kızları vardı, deniz suratlı.

Badem ağaçları vardı ve bir de şairi,
Can Baba ve can dostları vardı âşık.
Unutulmaz böyle seven, böyle âşık
Böyle can dostu canlar, unutulmaz.

BİN YIL GEÇSE DE
Ayılır kendime gelirim,
Yaşamaya başlarım seninle,
Gözlerinde görsem kendimi.
Unuturum derdimi sende.

Köprülerden sular akar, geçer zaman,
Ben kuytu bir çıkmazda beklerim inan.
Önümden geçip giderken belki de
Bir tekmede sen atarsın acımadan,

Gururumu kırar, kendime getirir,
Küser, gönül koyarım o an,
Yine de vazgeçemem senden.
Daha çok bağlanırım sana, aşkına

Umudum var ya, küllenmeyen,
Hiç kaybolmayacak ben yaşarken.
Bir gün belki anlarsan, ya da seversen,
Bunu bil, bu can baş eğmez toprağa.

DELİ OLMAK ÖZGÜRLÜKTÜR

Deli olmak özgürlüktür esasında,
Her şeye gülüp geçmek demektir.
En olmazları öldürüp yaşamaktır,
Dünya âleme aldırmadan.

Sonsuzluklara demir atmaktır,
Kulak arkası etmektir ideolojileri,
Cennet ve cehennemi hiçe saymaktır.
Korku imparatorluğunu yıkmaktır,

Deli olmak kahkahalarla çılgınca,
Koşmaktır sonsuz göklere doğru.
Deli olmak sevdalanmaktır,
İçindeki duyguları sele bırakıp,

Özgürlüğe salınan,
Yılkı atları gibi,
Çöl yağmurlarında
Dörtnala ıslanmaktır.

Deli olmak âşık olmaktır
Aşk ateşiyle yanıp,
Gözlerdeki ışığı görüp,
Bu ışıktan ürkmektir

Bu dünyada,
Deli olmadan,
Mutluluğa ulaşmak,
Hayaldir, mecazdır.